

819 Jakou to vůní dýchá zem

transpozice -7

1. Ja - kou to vů - ní dý - chá zem, když roz - ví - jí se

há - je? To kaž - dý kví - tek kol - ko - lem

ve - le - bí Kně - ž - nu má - je. Ví - tej nám, ví - tej,

svě - ti - ce, Krá - lov - no raj - ských kvě - tů!

2. Ať k počtě Panny Marie
vše voní, zpívá, jásá.
Čistotu chválí lilie,
tvou lásku růže hlásá.
Fialka mile v pokoře
před krásou tvou se kloní
a v nížině i na hoře
k tvé slávě zvonky zvoní.

3. I my teď písni oslavme
ten nejčistší květ máje,
oltáře kvítím upravme,
ať chrám je obraz ráje.
Ozdobme srdce důvěrou,
svěřme se vlídné péči,
vždyť Matka rukou laskavou
svým dětem rány léčí.

4. Kéž pod tvou stálou ochranou
zraje žeň Syna tvého,
ať květy duší nevadnou
v náporech vlivu zlého.
Ve vláze Boží milosti
zdroj života ať máme
a v naději a ve ctnosti
žijem i umíráme.

2. Ať k poc-tě Pan - ny Ma - ri - e vše vo - ní, zpí - vá,

já - sá. Čis - to - tu chvá - lí li - li - e,

tvou lás - ku rú - že hlá - sá. Fi - al - ka mi - le

v po - ko - ře před krá - sou tvou se klo - ní

3. I my teď pís - ní o - slav - me ten nej - čis - ší květ

má - je, ol - tá - ře kví - tím u - prav - me,

ať chrám je o - braz rá - je. Oz - dob - me srd - ce

dů - vě - rou, svěř - me se vlíd - né pé - či,

4. Kéž pod tvou stá - lou o - chra - nou zra - je žeň Sy - na

tvé - ho, ať kvě - ty du - ší ne - vad - nou

v ná - po - rech vli - vu zlé - ho. Ve vlá - ze Bo - ží

mi - los - ti zdroj ži - vo - ta ať má - me